

Theater

PAX Mama, De Nieuw Amsterdam, gezien 30/1,
Theater Frascati, Amsterdam. Tournee t/m 10/5.
Inl. denieuwamsterdam.nl

Grunbergs toneelstuk over moeders blijft te afstandelijk

„Ik noem haar moeder, gewoon moeder, zoals ik haar altijd heb genoemd”, zegt Hassan terwijl hij naar een pop in poppenfauteuil wijst. Vol overgave wast, voedt en streelt hij het kunststofvrouwtje. Als ze haar behoefte moet doen, trekt hij voorzichtig haar poppenbroekje uit en zet haar op een emmer.

In *PAX Mama* wil een getraumatiseerde man graag geloven dat hij nog samenwoont met zijn moeder. Schrijver Arnon Grunberg schreef speciaal voor acteur Sabri Saad El Hamus een toneelstuk met veel moederliefde. Er zijn biografische overeenkomsten tussen schrijver, acteur en tekst, maar het aangekondigde ‘persoonlijke relaas’ is het allerminst geworden. Grunberg liet zich voornamelijk inspireren door het verhaal van een Palestijn die jarenlang spioneerde voor de vijandelijke Israëliëse geheime dienst. Een mysterieuze contactpersoon (Tomer Pawlicki) en nog mysterieuzere dochter (Sam Ghilane) onthullen zijn lot. Over context en drijfveren blijft *PAX Mama* vaag.

Detaal van Grunberg is poëtisch, gelardeerd met bekende spreuken over de rol van de vrouw als moeder en hoer, en gelukkig veel relativerende opmerkingen. Gerardjan Rijnders vertaalt de tragedie in symbolische en vervreemdende beelden.

Het maakt *PAX Mama* een wat gekunstelde en afstandelijke voorstelling, die moeilijk te duiden valt. De ontroerende momenten waarop Sabri Saad El Hamus koppig voor de pop blijft zorgen, spreken wél voor zich. „Sooner or later all our mothers become dolls”, twitterde Grunberg dit weekend nog.

Joke Beeckmans